

És un despatx ample, el finestral dóna a la gran avinguda. Seuen en unes butaques molt còmodes. I el cap de personal li notifica el seu possible ascens.

Pensen que pot dirigir el departament d'exterior. Augment de sou i horari flexible, generosament flexible, sobretot per part d'ella.

Dins de l'empresa hi ha un altre candidat i per tant té dos dies per acceptar.

"El director general està content de vostè i creu que pot respondre plenament als interessos de la nostra empresa, etc."

La Mònica 03 surt contenta, i una mica confosa. Això de l'horari flexible està molt clar. Pot entrar a l'hora que vulgui, més o menys; però no tindrà hora de sortida. Així ho fan tots els caps de departament.

Què vol dir augment de sou, si de fet li tocarà treballar tantes hores? Haurà de deixar els assajos de cant. Potser alguns dissabtes li caldrà quedar-se?

Aquella tarda, per primer cop des que està canviant per dintre, entra en una església.

Està mig a les fosques. Tres o quatre persones. Un gran silenci encara que de lluny se sent la remor del carrer.

Cerca tranquil·litat i pau per reflexionar. Asseguda en un dels darrers bancs, ràpidament li entra un fort interrogant. Aquest és el seu pensament.

Encara no fa un mes van reduir la plantilla, i crec que van subrogar una part del transport per abaratir costos.

Però estem guanyant com mai. I tu, vols acceptar entrar a la plana major d'una gent que tan sols cerca guanyar i sobretot guanyar més i més? Realment m'interessa perdre hores lliures i sumar els meus talents a una empresa tan poc recta?

Si us plau, Déu, dóna'm una mica de llum, si us plau.

La llum li arriba.

Recorda les cares dels nens del Sudan del Sud, aquells dels camps de refugiats, que li van arrancar tantes llàgrimes.

Pren la decisió.

No acceptarà. Perdrà una oportunitat d'or. Que se la confitin!

Quan telefona a la Glòria, a l'hora que va entre les vespres i el sopar del monestir, i li explica què ha passat, la seva amiga li diu: "Mònica, no t'enganyis. L'empresa t'ho farà pagar. No t'ho perdonarà. Però estic contenta, molt contenta de la teva negativa, a pesar dels problemes que et vindran."

*Jesús, què és aquesta pau que sento en mig del neguit?
Ets Tu?*

(Jesús Renau sj.)